

Ikt. sz.: EUB-40/22-2/2014.

EUB-12/2014. sz. ülés
(EUB-12/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2014. szeptember 24-én, szerdán, 12 óra 35 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az elnök napirend előtti tájékoztatója</i>	5
<i>Tájékoztató a Partnerségi Megállapodásról, valamint az operatív programok aktuális helyzetéről</i>	5
<i>Zsigmondné dr. Vitályos Eszter tájékoztatója</i>	6
<i>Dányi Gábor szóbeli kiegészítése</i>	8
<i>Kérdések, vélemények, hozzászólások</i>	11
<i>Zsigmondné dr. Vitályos Eszter válasza</i>	14
<i>Dányi Gábor válasza</i>	16
<i>Az ülés berekesztése</i>	20

Napirendi javaslat

Tájékoztató a Partnerségi Megállapodásról, valamint az operatív programok aktuális helyzetéről

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke
Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Farkas Flórián (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz)
Firtl Mátyás (KDNP)
Dr. Józsa István (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Farkas Flórián (Fidesz) megérkezéséig Firtl Mátyásnak (KDNP)
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) dr. Józsa Istvánnak (MSZP)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Zsigmondné dr. Vitályos Eszter, a Miniszterelnökség államtitkára
Dányi Gábor, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára
Perényi Zsigmond, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 35 perc)

Az ülés megnyitása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm a képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a sajtó igen tisztelt képviselőit és természetesen köszöntöm a mai napirendi pont előadóit, Zsigmondné dr. Vítályos Eszter államtitkár asszonyt a Miniszterelnökség részéről, Dányi Gábor helyettes államtitkár urat és Perényi Zsigmond helyettes államtitkár urat a Miniszterelnökség részéről.

A határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Az első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

A mai napon egyetlen napirendi pontot határoztunk meg. Tájékoztató a Partnerségi Megállapodásról, valamint az operatív programok aktuális helyzetéről. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban van-e valakinek kérdése. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag támogatta.

Az elnök napirend előtti tájékoztatója

Tisztelt Bizottság! Mielőtt hozzákezdnenék a napirendi pont megtárgyalásához, engedjenek meg napirend előtt röviden pár mondatot. Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy szeptember 16-án a Bundestag Európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottságának küldöttségét fogadtuk a bizottságunk több tagjával. A Gunther Krichbaum vezette delegációval nagyon hasznos tárgyalásokat folytattunk például Ukrajnáról, vagy az Európai Unió napirendjén lévő egyéb kérdésekről. *(Dr. Józsa István: Az Alkotmánybíróságról!)* Köszönöm képviselőtársaimnak az aktív részvételét és Józsa képviselő úrnak is.

Szintén tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy szeptember 17-én Párizsban a francia Nemzetgyűlés Európai ügyekkel foglalkozó bizottságának kezdeményezésére egynapos interparlamentáris konferenciára került sor az európai ügyészség és az adatvédelmi csomag kérdésében. A konferencián bizottságunk részéről Bana Tibor vett részt, aki felszólalásában ismertette a bizottságunkban kezdeményezett szubszidiaritás-vizsgálat tapasztalatait.

Tájékoztató a Partnerségi Megállapodásról, valamint az operatív programok aktuális helyzetéről

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk a napirendi pont megtárgyalásához. Tisztelt Államtitkár Asszony! A Partnerségi Megállapodás kérdéskörével legutóbb, ha jól emlékszem, ez év június 30-án foglalkozott a bizottságunk. A kérdés jelentősége miatt a tárgyalások eredményes lezárása okán, úgy vélem, időszerű, hogy ismét napirendre vegyük ezt a témát. 2014. szeptember 11-én, mint ahogy képviselőtársaim a sajtóból értesültek, José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke adta át a végleges Partnerségi Megállapodás dokumentumait Orbán Viktor miniszterelnöknek itt, az ország házában.

Ülésünkre a plenáris üléssel egy időben kerül sor, tájékoztatóm képviselőtársaimat, hogy a házszabályi rendelkezéseknek való megfelelés érdekében ehhez a házelnök úr egyetértését kellett kérnünk, amit múlt hét szerdán meg is kaptunk. Úgy vélem, hogy a téma fontosságára tekintettel azért hoztuk be ma a

napirendi pont megtárgyalását, mert ez egyrészt időszerű, másrészt pedig nem akartuk, hogy az önkormányzati választások utánra halasszuk ennek a megtárgyalását.

A 2014-2020 közötti uniós költségvetési ciklus az ország versenyképessége, a kkv-k helyzete, a foglalkoztatás bővülése és infrastruktúra fejlesztése tekintetében óriási lehetőségeket rejt magában. Ezért is fontos nemzeti érdekünk, hogy a szigorúbb uniós előírások között is a hazánk számára valóban szükséges beruházások valósulhassanak meg. Úgy hiszem, hogy ezzel az elkövetkezendő hét éves pénzügyi ciklussal történelmet ír Magyarország, hiszen a tervek szerint például a kis- és közepes vállalkozások számára az összeg 60 százaléka kerül megpályázásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem az államtitkár asszonyt, hogy röviden tartsa meg expozeját, és ha úgy gondolják a helyettes államtitkár urak, hogy kiegészítik azt, kérem, tegyék meg. Utána lehetőségük lesz a képviselőknek a kommentek megtételére, kérdések feltevésére. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána visszaadom válaszára a szót. Tessék, parancsolni, államtitkár asszony!

Zsigmondné dr. Vitályos Eszter tájékoztatója

ZSIGMONDNÉ DR VITÁLYOS ESZTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Először is köszönjük szépen a meghívást, hogy ismét részt vehetünk a bizottsági ülésen, és beszámolhatunk a jelenlegi munkáinkról, illetve az elmúlt időszak eseményeiről.

Mint azt elnök úr is ismertette, a végleges Partnerségi Megállapodást augusztus 15-én nyújtottuk be az Európai Bizottságnak, amelyet a Bizottság augusztus 29-én fogadott el. Ezt követően került sor arra az ünnepélyes aláírási ceremóniára, ami José Manuel Barroso bizottsági elnök úr és miniszterelnök úr részvételével lezajlott szeptember 11-én.

Nyilván én annak a teljes munkának az összes részletéről nem tudok beszámolni, ami az elmúlt három évben a Partnerségi Megállapodás teljes folyamata alatt zajlott, a Miniszterelnökség idén nyáron vette át a Partnerségi Megállapodás főtárgyalói feladatát, ezt megelőzően Cséfalvay államtitkár úr, illetve az NGM gondozásában folytak a tárgyalások.

Nem kis munka áll mögöttünk. Az egész nyár arról szólt, hogy a Bizottsággal egyeztettük a Partnerségi Megállapodást, hol apróbb, technikai, hol nagyobb, fajsúlyos politikai tartalmakat egyeztettünk, benyújtottuk, átnézték, újra visszaküldték. De ennek az lett az eredménye, hogy augusztus 29-én formálisan is elfogadta a Bizottság.

Néhány olyan, kiemelt tématerületet szeretnék ismertetni önökkel, ahol én azt gondolom, hogy nagyon jól sikerült képviselnünk a magyar érdekeket, és olyan témákban is sikerült előrelépést elérnünk, ami az EU 28 tagállama szintjén is egyedülálló. Ilyen volt például az élelmiszer-ipari feldolgozás támogathatósága. Már a nyári alkalommal is, amikor itt voltunk, megemlítettük, hogy ebben egy elég nagy nézetkülönbség volt a Bizottság és a magyar kormány álláspontja között. Mindenképpen a tárgyalások kiemelkedő eredménye lett az, hogy az EMVA - ami az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap - mellett lehetőség nyílik majd az ERFA-alap forrásait is bevonnai az élelmiszer-ipari feldolgozási fejlesztések finanszírozásába. Ez akkor is igaz, ha a kedvezményezett nem mezőgazdasági elsősorban, és közepes méretű vállalkozás, függetlenül attól, hogy az úgynevezett Annex I. termékre irányul-e a fejlesztése.

A másik ilyen nagy tárgyalási csomópontunk volt a TEN-T hálózaton kívüli utak támogathatósága. Véleményünk szerint szintén kiemelkedő eredmény, hogy a Bizottság végül elállt a kifogásaitól a TEN-T-n kívüli, úgynevezett ráhordó és a helyi

utak fejlesztését illetően, így ezek a célok továbbra is támogathatóak lesznek a következő hétéves uniós ciklusban.

Szintén nagy eredmény volt a kkv-knak nyújtandó, vissza nem térítendő támogatások területén a tárgyalások eredménye. Itt a Bizottság úgy indította az álláspontját, hogy a kkv-k támogatásának a fő eszközét ő a visszatérítendő pénzügyi eszközökben látja, azonban itt is sikerült azt elérnünk, illetve enyhítenünk, hogy végül is a Partnerségi Megállapodásba úgy került be a visszatérítendő pénzügyi eszköz, mint nem kizárólagos finanszírozási forma. Ezzel kapcsolatosan a részleteket, hogy ez hogyan fog majd az operatív programok szintjén megjelenni, az operatív programok tárgyalása során fogjuk letárgyalni a Bizottsággal.

Vannak olyan témák, főbb területek, amelyekben kompromisszumot kellett kötnünk a Bizottsággal. Az egyik ilyen volt a turisztika. A Bizottság 2012-ben az úgynevezett pozíciós papírjában már elzárkózott az önálló turisztikai fejlesztések támogathatóságát illetően, és csak akkor gondolta támogathatónak a turisztikát, ha társadalmi befogadás vagy más komplex fejlesztési csomag is társul hozzá. *(Csöbör Katalin megérkezik az ülésre.)* Ehhez képest sikerült elérnünk és megtartanunk a GINOP-ban, a Gazdaságfejlesztési Operatív Programban egy önálló turisztikai prioritást, ami körülbelül 100 milliárd forint forrást jelent. Viszont itt meg kell jegyezni, hogy kereskedelmi szálláshelyek és wellness-létesítmények kizárólag visszatérítendő támogatásban részesülhetnek majd a jövőben.

A Területfejlesztési Operatív Program tekintetében a Bizottság elfogadta, hogy Magyarország a 2014-2020-as TOP tervezése, illetve végrehajtása során nem a Bizottság által kiadott, úgynevezett integrált területi beruházások keretében hajtja majd végre az operatív programot, hanem egy megyei tervezési szintre fogjuk ezt vinni. *(Farkas Flórián megérkezik az ülésre.)*

Nyilván nemcsak hatalmas eredmények vannak, hanem vannak olyan ügyek is, amelyeket muszáj volt úgy lezárni, hogy igazából nem a mi érveink jutottak sikerre. Ezek például a Budapesten megvalósuló, de országos hatáskörű projektek finanszírozásának kérdései. Itt azt szerettük volna elérni, hogy ezeket a projekteket az országos érintettségük okán teljes egészében a kevésbé fejlett régió kategóriáknak allokált forrásból tudjuk finanszírozni, ezzel is kímélve a korlátos közép-magyarországi régióra eső forrásokat. Itt a Bizottság álláspontja az, hogy a projekteket meg kell bontani arányszám mentén, például a lakosság arányát figyelembe véve, és a közép-magyarországi régióra jutó részt nemzeti vagy pedig VEKOP-forrásból kell biztosítani úgy, hogy lehetséges a kevésbé fejlett régiókra jutó forrást bevonni. Ezek a fejlesztések körülbelül 100 milliárd forintos csökkenést jelentenek Budapest, Érd, Pest megye viszonylatában a rendelkezésre álló forrásokra nézve.

A Bizottság elzárkózott továbbá elég fajsúlyos témák támogathatóságától, ilyenek például a nagy budapesti turisztikai beruházások, nagyberuházások vagy például a Ludovika Campus befejezése, középületek fejlesztése, felújítása, a nem megyei jogú városokat bekötő, TEN-T-n kívüli útfejlesztések, kivéve, ha kis léptékű foglalkoztathatósági célból épülő utakról beszélünk. A járműbeszerzések során még tárgyalunk a Bizottsággal, illetve a közvetlenül lakosságnak adandó pénzügyi eszközöktől is elzárkóztak, valamint állami vagy nem állami intézmény működési költségének finanszírozását sem tudjuk majd uniós forrásból támogatni a jövőben.

Ami a Partnerségi Megállapodásban rögzített összegeket illeti: a kohéziós programokra az Unió 21,5 milliárd eurót biztosít, ami magyar társfinanszírozással kiegészítve nagyságrendileg 7500 milliárd forintnak felel meg. Ehhez társulnak még a vidékfejlesztési és halászati pénzek körülbelül 3,5 milliárd euró értékben, amelynek

köszönhetően felemelkedik a Partnerségi Megállapodásban rögzített forrás 8750 milliárd forintra. Ehhez jönnek még hozzá a közvetlen agrárkifizetések, amelyek nem a kohéziós és agrárpolitika részei, és ezzel együtt emelkedik fel körülbelül 11005 milliárd forintra a teljes hétéves időszakra allokálható forrás.

A Partnerségi Megállapodás részleteit kibontó operatív programok tárgyalása jelenleg is folyamatban van a Bizottsággal, az operatív programokat június 7-én küldtük ki az Európai Bizottságnak, és a nyár végén érkeztek meg a bizottsági észrevételek, ami nem kevés, a 7 operatív programmal kapcsolatban 1044 észrevétele érkezett a Bizottságnak, ezek között vannak nyilván olyanok is, amelyek egyszerű és technikai jellegű kérdéseket feszegetnek, de vannak tartalmi kérdések is.

Az operatív programok tárgyalását követően mi úgy tervezzük egyébként, hogy október végére a bizottsági észrevételekkel és a Bizottsággal lefolytatott tárgyalások következtében kialakuló operatív programokat benyújtjuk a Bizottságnak, és azt reméljük, hogy az év végéig meg is érkezik majd a jóváhagyás a Bizottság részéről.

Az operatív programok elfogadásától eltekintve a magyar kormány úgy döntött, hogy már az ősszel meg fogunk jelentetni pályázati felhívásokat a hazai költségvetés kockázatára, és annak érdekében, hogy ezt a vállalást teljesíteni is tudjuk, már folyamatban van az új eljárásrend és az új jogszabály készítése, ami jelenleg közigazgatási egyeztetésen van. Terveink szerint október első-második hetében el tudunk indulni új pályázati felhívásokkal.

Én most átadnám a szót a kollégámnak, Dányi Gábornak, aki az egyes operatív programok részleteivel ismertetné meg a bizottság tagjait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tessék parancsolni!

Dányi Gábor szóbeli kiegészítése

DÁNYI GÁBOR, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára: Köszönöm szépen. Én is köszöntök mindenkit.

Úgy emlékszem, hogy a nyári ülésen a forrásallokációs kérdések tekintetében végigszaladtunk az operatív programokon, megnéztük, hogy mire mennyi forrás jutna. Ebben a Partnerségi Megállapodás elfogadása nem okozott érdemi változást, ezért nem gondolom, hogy ezt megismételném. Néhány olyan kérdést vetnék fel, ami az OP-tárgyalások során a hogyanról szólt. Azt nagyjából tudjuk, hogy melyik területnek mennyi forrása lesz. A hogyanban van most a programok tárgyalása során a fő kérdés.

A gazdaságfejlesztésnél van egy 700 milliárd forintos visszatérítendő lábunk. Ennek a 700 milliárd forintos visszatérítendő lábunk az elköltése komoly kihívás a következő hét évben, mert az elmúlt hét évben 200 milliárd forint elköltése volt a feladat. Most úgy néz ki, hogy ezt sikeresen be tudjuk fejezni, de ez, mondjuk, még három évvel ezelőtt nem így állt. Úgyhogy a 700 milliárd elköltése egy fontos kérdés. Az látszik a Partnerségi Megállapodásból, hogy ezt a 700 milliárd forintot felosztottuk különböző célokra, a Bizottság retorikájában ezt úgy hívják, hogy tematikus célok. Meg kellett mondani tehát, hogy ebből az összegből mennyit szeretnénk az innováció visszatérítendő lábára fordítani, a kkv-k visszatérítendő lábára fordítani, a turizmus visszatérítendő lábára fordítani. Most ennek az elköltése vagy a hogyanja a kérdés az operatív program tárgyalása során.

A GINOP 1-es prioritása a kkv-fejlesztésről szól, ami egy nem fókuszált kkv-fejlesztés, azt mondjuk, hogy a kis- és középvállalkozások életben maradása, illetve versenyképességének növelése érdekében szeretnénk ezt az 500 milliárd forintot elkölteni. Ehhez van egy 200 milliárdos visszatérítendő láb allokálva. Itt van a legnagyobb problémája a Bizottságnak. Az a kérdés, hogy mi alapján fogjuk eldönteni

egy bejövő pályázatról, hogy ki milyen forrást kap, visszatérítendő, vissza nem térítendő, vagy kombinált forrást. Nyilván a mi szándékunk az, hogy a lehető legtöbb mozgástér maradjon a mindenkori pályázati kiíró számára abban, hogy melyik célcsoportnak, melyik szegmensnek milyen forrást juttat. A javaslatunk az, hogy a vállalkozások tőkearánya, illetve tőkepiaci helyzete legyen az az ismérv, amely alapján besoroljuk, hogy egy-egy pályázó milyen típusú forráshoz tud jutni. Azért választottuk ezt a megoldást, mert köztudott, hogy Magyarország vállalkozásainak tőkepiaci helyzete, vagy hitelpiaci helyzete, ha így fogalmazok, nem valami fényes. Valószínűleg tehát a bejövő pályázók jelentős részének tudunk majd vissza nem térítendő forrást adni és nem kell mindenkinek a kombinált, vagy tisztán hitel, vagy pénzügyi termék irányába terelni. Erről még folynak a tárgyalások.

A 2-es prioritás esetében az innovációnál szintén felmerül ez a kérdés. Ott is van egy nagyságrendileg körülbelül 200 milliárdos visszatérítendő lába az 500 milliárdos vissza nem térítendő mellett. Ennek a pénzköltésnek a feltétele, hogy az úgynevezett S3 stratégiát, amely az innovációs stratégiája egy országnak, leadjuk. Addig a Bizottság nem járul hozzá a költsééhez, amíg ezt el nem készítjük és le nem adjuk. Ennek a terve, azt hiszem, október vége vagy november eleje talán. Ez egy fontos kérdés, nagyban befolyásolja és láttunk érdemi esélyt, ha az S3 stratégia, illetve az innovációs céljaink, terveink meg tudják azt alapozni, ez esetben elképzelhető, hogy a visszatérítendő forrásarány csökkenthető. Tehát elképzelhető, hogy ez a nagy teher, amely rajtunk van, hogy 700 milliárd forintot költsünk el visszatérítendő forrásként, minimalizálható, ha ezt jól tudjuk tárgyalni és jól tudjuk megindokolni. Az innováció az a terület egyébként is, ahol a megtérülés viszonylag nehéz lábakon áll.

Az összes többi szakmai prioritásnál ugyanazt a logikát próbáljuk követni, hogy ki milyen forrást kapjon, ahogy az előbb már említettem, a tőkepiaci helyzet tekintetében.

Nagyjából ez a fő kérdés a GINOP és a gazdasági pénzek elköltése terén, kérdés, hogy ezt az egyensúlyt hogyan tudjuk megtalálni, illetve a 700 milliárd elköltését hogyan tudjuk megoldani.

A másik feszítő kérdés, amely még fel fog merülni, hogy azzal, hogy az államtitkár asszony által előbb említett megoldás született a bizottsági tárgyalások során a Partnerségi Megállapodásban, azaz hogy a Közép-magyarországi operatív programból kell finanszíroznunk az országos projekteket, előállt egy viszonylag bonyolult eljárási helyzet, amit most a Bizottsággal próbálunk egyeztetni. Ez abból adódik, hogy a VEKOP nevű operatív program az NGM-nél lévő operatív program és egy helyettes államtitkár, mint irányító hatóság vezetője felügyeli. Míg az összes többi - például az EFOP, tehát a humán, vagy a környezetvédelmi program, amelyben lesznek országos projektek és társfinanszírozni fogják ezek a közép-magyarországi pénzek az országos projekteket - más tárcánál és más irányító hatóságnál vannak. Tehát együttdöntési mechanizmust kell majd kialakítani, illetve a Bizottság által mindig is védett irányító hatósági függetlenséget, amely egy adott program kapcsán egy irányító hatóság vezetőjének a lebonyolítási felelősségéből indul ki, valamilyen módon majd szintetizálni kell ebben a kérdésben. Itt is van Magyarországnak javaslata, ezt megküldtük a Bizottságnak és majd a héten lesz is egyeztetés, illetve a következő hetekben tárgyalunk erről, hogy hogyan lehet ezt majd technikailag pontosan megoldani. Ez megint egy hogyan típusú kérdés, de az allokációt érdemben nem érinti.

Hogyan típusú kérdés még felmerül a Közlekedési Operatív Program kapcsán, mint említettük. Azt elértük, hogy 107 milliárd forintot külön prioritáson lehetett allokálni a nem TEN-T úthálózati költsékre, most jön az az aprólékosabb tárgyalás,

hogy milyen módon és milyen típusú utakra lehet ezt a pénzt elkölteni. Itt a Bizottságnak, már talán múltkor is említettem, 4 ismérves kritériumrendszere van: foglalkoztatás, környezetvédelem, gazdaságfejlesztés kérdésekben szeretne látni olyan állításokat, amelyek azt igazolják, hogy megéri az európai pénzeket olyan utakra fordítani, amelyek nem közvetlenül európai közlekedést szolgálnak. Itt van egy kilométer korlát jelenleg, ami a legneuralkikusabb pont. A Bizottság azt szeretné, hogy a TEN-T hálózattól 20 kilométernél távolabb lévő utak ne kerüljenek bele ebbe a csomagba. Nyilván ez egy elég nehéz kérdés, mert nem tudjuk a településeket mozgatni. Nem az a kérdés, hogy Magyarországnak mi a szándéka és mit szeretne csinálni a kormány, hanem van egy földrajzi helyzet. Úgyhogy próbáljuk ezt a dolgot kemény állásponttal, illetve érvrendszerrel védeni. Reményeink szerint az minimálisan elérhető, hogy az ennél távolabbi utak vagy települések bekötése is támogatható legyen, akár úgy, hogy csak a 20 kilométeres szakaszt finanszírozzuk unióból, a többit hazaiból. De a kiindulási pont az, hogy egyébként legyenek tekintettel arra, hogy nem tudjuk az utakat és településeket egymáshoz közelebb mozgatni. Amennyiben igazolható a többi cél, ezt engedjék meg. Ez egy elég fontos kérdés tehát, hogy hol lehet ezeket az utakat majd megtenni. Ez is egyébként válasz arra a kérdésre, hogy hol van a projektlista a közlekedésben. Amíg ezt nem tudjuk, nem tudjuk, hogy melyik településhez vezető út kerül majd bele ebbe a projektlistába.

ELNÖK: Elnézést kérek, ha már a közlekedésnél tartunk, az út volt, a vasútra még legyen szíves kitérni!

DÁNYI GÁBOR, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára: Vasút tekintetében egyelőre az elővárosi vasutaknál van kérdés. A z összes többi vasúti ügyben nincs nézeteltérés a tagállam és a Bizottság álláspontja között. Az elővárosi vasúthálózat fejlesztése, illetve arra eszközök beszerzése az egyedüli kérdés. Mi szeretnénk azt elérni, hogy ahol indokolt, ott sugaras elővárosi vasúthálózatot lehessen építeni megyei jogú város, megyeszékhely, vagy akár Budapest tekintetében. Ez egyelőre nem került elfogadásra így teljes egészében. Most a Bizottság álláspontja az, hogy ha a sínt támogatja, akkor a kocsit nem, vagy ha a kocsit igen, akkor a megállót nem, most ezen megy tehát a tárgyalás, hogy egyébként ebből a pénzből, amely egy jelentős összeg, a vasúti közlekedés egy jelentős tétel a közlekedési programból, milyen típusú elővárosi dolgokat lehet csinálni. Alapvetően az ETCS miatti biztonsági kérdések tekintetében nincs eltérés a Bizottság és közöttünk. Tehát a pályaszakaszok biztonsági berendezéseivel, a felújításokkal nincs problémája. Van egy ilyen, amit úgy hívnak, hogy lassújel-kiszedési projekt. Ezt kifejezetten szereti. Ez arról szól, hogy van egy 60 kilométeres szakasz, amelyből van 10-szer 2 kilométer, ahol a pálya állapota, vagy a biztosítóberendezések hiánya miatt nem lehet csak 60-nal menni, az összes többinél lehet menni 120-szal. Ez a teljes menetidőt érdemben befolyásolja, mert lassítunk, két kilométer hatvannal, gyorsítunk, újra két kilométer hatvannal. Ez a lassújel-kiszedési projekt egy tipikusan olyan, amit szeret a Bizottság. Nem a teljes vonalszakaszon végrehajtott beruházással a teljes vonalszakaszon elérhető eredmény, tehát ez egy olyan, amiben rendben vagyunk.

Más problémáról vasúti témában nem tudok, csak az elővárosi kérdéstről.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Perényi államtitkár úr, esetleg kiegészíti?

PERÉNYI ZSIGMOND, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Hozzám a határ menti programok tartoznak. Ha jól tudom, elnök úr volt olyan kedves engem meghívni egy kihelyezett ülésre.

ELNÖK: Így van. Jelzem, hogy október 14-15-én a visegrádi négyek bizottsági elnöki értekezletére meghívtuk államtitkár urat. Ez Abaújban lesz, tehát közel a szlovák-magyar határhoz, és arra kértem államtitkár urat, hogy mivel nekünk van Szlovákiával 700 kilométeres közös határunk, egy rövid beszámolót tartson arról, hogy milyen eredményeink vannak, és a tervezési időszakban mit tervez a magyar kormány, esetleg összhangban a szlovák kormánnyal, hiszen ott szlovák meg cseh képviselők is lesznek. Úgyhogy előre is köszönöm szépen, hogy ezt elvállalta. Tessék parancsolni!

PERÉNYI ZSIGMOND, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára: Én köszönöm szépen. Természetesen ott leszek és be fogok számolni. Államtitkár asszony mellett az én portfóliómba a határ menti programok tartoznak, illetve a norvég és a svájci alap felügyelete; arról is majd bármikor szívesen beszámolok, ha a bizottság úgy döntene, de most én nem fűznék semmit hozzá. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Kinek van kérdése, véleménye? *(Csöbör Katalin jelentkezik.)* Csöbör Katalin, tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények, hozzászólások

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Úgy tudom, hogy Magyarországnak közép- és hosszú távú stratégiája is van a roma felzárkóztatás kapcsán. Én egy olyan térségből jövök, ahol nagyon fontos a roma társadalom felzárkóztatása. Számos olyan projektről tudunk beszámolni, ahol forráshoz jutottunk, most is elindul egy olyan projekt, ami a kisgyerekek oktatását-nevelését segíti, például zeneoktatást. Milyen formában tud majd a Partnerségi Megállapodás segíteni ezen a jövőben? Hogy tudunk minél hatékonyabbak lenni ezen a téren? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Tessely Zoltán jelentkezik.)* Tessely alelnök úr!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Szeretettel köszöntöm államtitkár asszonyt és helyettes államtitkár urakat. Én az ESB-alapokról szeretnék egy rövid kérdést feltenni a vidékkel kapcsolatban. Mind a három témakör, ami ebben az anyagban érintett, fontos lehet számunkra, és erről szeretnék némiképpen pontosabb információkhoz jutni.

A vasúti rendszert érintő beruházások tekintetében azokban a vasúti szakaszokban, amelynek az előkészítése a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.-nél már megkezdődött - ez a Biatorbágy-Tata vasútvonal, illetve a Hatvan-Pusztaszabolcs -, ezen szakaszok között bármiféle prioritási sor létezik-e? Tehát erről tudhatnánk-e esetleg többet?

Szintén ebben a bekezdésben szerepel a hulladékgazdálkodási és a vízügyi ágazat terén szükséges beruházások finanszírozása. Az én választókerületemben szintén jelentős problémát okoz mind a kettő. Az lenne a tiszteletteljes kérdésem, hogy a hulladékgazdálkodási rendszerek átalakításáról született kormányhatározatnak - ez ismert mindannyiunk számára - milyen kapcsolata van ezeknek az alapoknak az esetleges felhasználásával, illetve, hogy a vízügyi ágazatban számíthatunk-e, mondjuk, kisebb vízgyűjtőjű területek felszíni csapadékvíz-elvezetési

problémáinak a megoldására, hiszen ez akár a Váli-völgyben, akár a Szent László-patak völgyében az én választókerületemben jelentős problémákat okoz. Köszönöm szépen, ha válaszolnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Bana Tibor jelentkezik.)* Bana alelnök úré a szó.

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Helyettes Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Először is szeretném megköszönni a kapott tájékoztatót, valamint a hozzánk eljuttatott háttéranyagokat. Sokszor halhattuk kormányzati oldalról a bővös 60 százalékos mutatót, ami arra vonatkozik, hogy az uniós forrásoknak ekkora részét kívánjuk a 2014-2020-as időszakban gazdaságfejlesztésre fordítani. Ez természetesen üdvözlendő, és a Jobbik szerint fontos lenne az, hogy ezen belül kiemelten jelenjenek meg a mikro-, kis- és középvállalkozások. Sok esetben viszont problémát jelent esetükben az önerő biztosítása. Az lenne a kérdésem, hogy milyen módon próbál a kormány segíteni a kkv-eknek abban, hogy ezt elő tudják teremteni, biztosítani tudják. Tudok róla, hogy létezik például a Széchenyi önerő-kiegészítő hitel, de ezen kívül milyen további elképzelésekkel rendelkeznek ezen a területen?

A másik kérdésem kapcsolódna az elsőhöz, a kutatás-fejlesztés témakörével kapcsolatban. Tudjuk, ismerjük azt a helyzetet, hogy sajnos, komoly elmaradásban vagyunk összességében is az európai uniós átlaghoz képest, és ez hatványozottan igaz a kis- és középvállalkozások esetében, mert mindössze 13 százalékuk végez önálló innovációs tevékenységet, miközben az uniós átlag 30 százalék körül mozog. Arra lennék kíváncsi, hogy kormányzati oldalról milyen intézkedéseket kívánnak tenni ennek a helyzetnek a mielőbbi megváltoztatása érdekében.

Végezetül az árvízvédelemmel kapcsolatban tennék fel még kérdést. Olvastam a háttéranyagban, hogy ez is hangsúlyosan szerepel. Nyugat-magyarországi országgyűlési képviselőként elsősorban a Rábával összefüggésben tennék fel a kérdésemet. Vannak olyan szakaszai a Rábának, amelyeken ez viszonylag jól megoldott, viszont a közelmúltbeli árhullám is jelezte azt, hogy még komoly feladatok állnak előttünk. Milyen elképzelések vannak ezzel kapcsolatban? Olvastam pozitív irányba mutató elképzeléseket a közelmúltban, de kíváncsi lennék államtitkár asszony és helyettes államtitkár urak véleményére, elképzeléseire. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Firtl Mátyás jelentkezik.)* Firtl Mátyásé a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Helyettes Államtitkár Urak! Én mindenekelőtt azt szeretném megköszönni önöknek, akik tárgyaltak, hogy valóban sikeresen tudtak tárgyalni azokban a kérdésekben, amik számunkra nagyon fontosak voltak, mint ahogy az államtitkár asszonytól elhangzott, valóban, az élelmiszeripar területén nálunk nagyon is fontos a dolog. Azt meg külön köszönöm - és ezért tudok kérdést is feltenni -, hogy valóban, a megyei jogú városok elérésében az autóutak kérdésében előrelépés történt. Ezért mint soproni országgyűlési képviselő úgy gondolom, megalapozott az, hogy az M85-ös út kérdésköre így megoldásra kerül. Tehát ez egy kérdés is, hogy gyakorlatilag ez így működhet-e. De egyként miniszter úr tett bejelentést ennek kapcsán, csak megerősítésképp.

Egy másik kérdésem is lenne a vasút vonatkozásában. A GYSEV fejlesztése - mert egyébként azok mind olyan típusúak, amit Dányi helyettes államtitkár úr

mondott - is így rendben lévőnek tűnik a mi választókerületünk tekintetében. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István jelentkezik.)*

ELNÖK: Józsa képviselő úré a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Szeretnék visszautalni egy miniszterjelölti meghallgatásra. Nagyon remélem, hogy Lázár János azóta miniszter úr miniszterjelöltként is felelősen fejtette ki elképzeléseit, amely egy nagyon jól hangzó ígéret volt, hogy a hazai kkv-k pályázati nyeresi esélyeit vagy a forráshoz jutását segítő egy egyszerűsített pályázati rendszert vázolt itt a bizottság előtt, aminek keretében ő egy számot is mondott, hogy egymillió euróig szerinte alanyi jogon oda lehet ítélni a kkv-knak az uniós forrást, természetesen a kkv is melléteszi a saját egymillió euróját. Dolgoznak-e ezen, hogy egy ilyen egyszerűsített mechanizmus mentén is lehessen majd fejlesztési forráshoz jutni? Ez egyfajta akadálymentesítés lehetne, ha már az akadálymentesítésben egyébként kicsit le vagyunk maradva.

A másik kérdésem nem feltétlenül a napirendhez kapcsolódik, lehet, hogy az elnök úr meg is ró érte. Kérdezem, hogy a beragadt, vagy beragadni látszó pénzekkel kapcsolatban milyen meglátásuk van. Tehát ki lehet söpörni az első hét év végét, vagy amiről konkrét hír volt, hogy visszadobták, azzal kapcsolatban lehet-e még valami orvoslást találni.

A harmadik kérdésem, hogy a konkrét pályázatoknak körülbelül mekkora hányada tud még az idén körvonalazódni, nem mondom, hogy megjelenni, de körvonalazódni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdésre jelentkezést nem látok.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Engedje meg, hogy a bizottságunk nevében megköszönjem azt a munkát, amit az elmúlt időszakban végeztek. Lázár János akkori államtitkár úr portfóliójába került az uniós pénzek rendszerének átalakítása. Az már látszott, hogy nehézségekbe ütközik, azonban mégis sikeres tárgyalásokat folytatott már tavasszal és nyáron Brüsszellel. Ennek köszönhetően a felfüggesztett pénzek ismételen folyósításra kerültek. Tehát ebben nem látok nagy problémát. Azonban az előttünk álló időben Magyarországon szerintem nincs olyan vállalkozó, aki ne figyelne arra, hogy mikor lehet pályázni, mikor kezdődik a pályázat. Volt a magyar kormány által felállított menetrend. Ez részben teljesült elsősorban a Brüsszellel folytatott tárgyalások, mondhatom, lassúsága miatt is.

Tisztelt államtitkár Asszony! Ahogy jelezte, a keretmegállapodás jelenleg megtörtént, most az operatív programok úgynevezett akkreditációja történik, ami folyamatban van és várhatóan ez őszön befejeződik, valószínűleg december 31-ig. Ez akkor azt jelenti, hogy a megnyíló operatív programokkal a pályázatok lehetősége is január 1-jével nyílik meg. Kérdezem, hogy az operatív programok között, van 7 nagyobb operatív program, a pályázatok kiírása egymást követi-e. Van-e valami prioritás? Például a GINOP, a gazdaságfejlesztési, innovációs operatív program élvez-e valamifajta előnyt? Vagy egyáltalán ez a 7 program egyszerre indul, vagy időbeli elhatárolással egymás után következnek? Nyilván az akkreditáció következménye is ez. Tehát száz százalékosan csak akkor tudhatunk egy-egy pályázat kiírásáról, ha Brüsszel jóváhagyta. Tehát kérem, erősítsen meg, államtitkár asszony, hogy mikorra várhatók, ha minden a menetrend szerint történik, ezeknek a pályázatoknak a kiírása.

Köszönjük azt is, hogy az operatív program tárgyalásainál előzetesen is már államtitkár asszonyék a magyar választópolgárok érdekeit képviselték, hiszen a magyar bürokrácia sem kutya, már elnézést kérek, de a brüsszeli még inkább.

Számunkra, választókerületi elnökök számára, akik egy-egy térséget képviselünk, bizony nehezen értelmezhető Brüsszel megkötése. Ilyen például, amit a helyettes államtitkár úr is elmondott, a nem TEN-T folyosóhoz tartozó utak felújítása, ez a 20 kilométer. Szívesen meghívnám Brüsszelből a bürokratákat, hogy jöjjenek el Kelet-Magyarországra és nézzék meg, mi van összefüggésben mivel, hogy felújítanak félig egy utat és utána abbahagyják. Tehát ha lehet még finomítani ezen, én kérem, hogy hassanak oda, mert ez a vidék Magyarországot nagyon is érinti. Például Borsod-Abaúj-Zemplén megyében az utak 45-50 százaléka erősen elhasználódott és különösen a három- és a négyszámjegyű utak felújításával van problémánk. Ugyan most 50 milliárd forintért egy kátyúzás elindult, ami ugyan a térségünkben esetleg elég lenne, de egész Magyarországra vonatkozóan bizony ez nem túl nagy összeg, mindenesetre ez is jó, hogy elindult. Bizton számítanánk arra, hogy a két-, három-, négyszámjegyű utak felújítása is folyamatban lenne. Ebben kérem a hathatós közreműködésüket.

A közlekedésnél maradván mindenki megemlíti a választókerületét. Régi terveket szeretnék megemlíteni, ilyen a Kassa-Miskolc autópálya, amit esetleg Perényi Zsigmond államtitkár úr figyelmébe is ajánlok. A miniszterelnök úr szerint 2018-ig be fogják fejezni ennek az útnak az építését. Kérdezem, hogy van-e erre esetleg lehetőség, hogy uniós forrásból ezt finanszírozzuk.

Nem véletlenül kérdeztem rá a vasútra, mert mi is, Kelet-Magyarország abban a problémában szenvedünk. Vannak az úgynevezett helsinki folyosó vasútvonalai, amelyek prioritást élveznek, de mi nem erre a folyosóra vagyunk predesztinálva, tehát más helyen lakunk, ezért kérdezem, hogy más vasútvonalakkal mi a helyzet.

Már elnézést, hogy ilyen részletkérdésekkel is bombázom az államtitkár asszonyt, illetve az államtitkár urat, de a választókerületemben a Mezőzombor-Sátorajújhely vasútvonal villamosítása már két éve folyamatban lévő dolog és hál' istennek a pálya felújítása a saját erejéből 2015-2016 fordulójáig tényleg be is fejeződik. Csak a probléma a vasút villamosítása, ehhez még 6-7 milliárd forintra lenne szükség. Megkerestem Tasó László államtitkár urat, hogy az IKOP-os programba beleférne-e ez. Sajnálatosan tájékoztat engem államtitkár úr, hogy az Európai Bizottsághoz hivatalosan benyújtott IKOP-tervezettel kapcsolatban az augusztus 11-én érkezett brüsszeli elvárások alapján a tárgybeli vasútvonal villamosítása nem kaphat IKOP-támogatást. Az Európai Bizottság jelezte ugyanis, hogy a transzeurópai közlekedési hálózathoz tartozó vasútvonalak villamosítása terén történő jelentős előrelépésig, azaz a hiányzó közel 500 kilométernyi vasútvonal villamosításáig a nem TEN-T vasútvonalak villamosítását nem kívánja támogatni. A 80-as számú Mezőzombor-Újhelyi vasútvonal rendelet alapján nem része a TEN-T hálózatnak. Egyszerűen nem értem ezeket a megkötéseket. Ha az igen tisztelt brüsszeli bürokraták látnák, hogy milyen igény van a nem TEN-T folyosóhoz tartozó vasútvonalak felújítására, akkor talán megváltoztatnák a véleményüket. Elnézést kérek, hogy ilyen részletkérdésekkel is előhozakodok, de ezek olyan napi problémáink, amelyeket sajnos csak félig sikerült megoldani.

Tisztelt államtitkár asszony, több kérdés nincs, ezért visszaadom a szót. Tessék parancsolni! És egyébként javaslom, hogy azokra a részletkérdésekre, amelyekre esetleg most nem tudnak válaszolni, majd írásban válaszoljanak, mert nyilván ez egy hatalmas anyag, ezért talán most nem is tudnak mindenre válaszolni. Arra kérem tehát, hogy ezt a későbbiekben írásban tegyék meg. Köszönöm szépen.

Zsigmondné dr. Vitályos Eszter válasza

ZSIGMONDNÉ DR. VITÁLYOS ESZTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönjük szépen. Azért teszünk egy kísérletet a válaszára.

Még mielőtt a konkrét válaszokra térnék, azt szeretném ismertetni a bizottság előtt, hogy valójában soha sem voltunk felfüggesztve ebben az évben. Tehát ez a nagy horizontális felfüggesztés, amit a sajtóban lehetett olvasni az intézményrendszer átalakítása miatt, ez nem volt. Tehát hivatalos felfüggesztésünk nem volt. A Bizottság mindössze annyit kért, hogy amíg meg nem bizonyosodnak arról, hogy a folyamatok, a rendszerellenőrzések, a hazai intézményrendszer megváltoztatása megfelel az audithatóságoknak, addig ne küldjünk ki olyan számlákat, amelyek április 15-e után keletkeztek. Április 15-e volt az a dátum, amikor a közreműködő szervezeteket, úgymond, megszüntettük és integrálódtak a minisztériumokba. Ezt még szerettem volna elmondani.

A képviselő asszony kérdésére válaszolva van külön egy olyan operatív programunk, amelyet a kormány jóváhagyott, de még nem küldtünk ki Brüsszelbe. Ennek az a neve, és nem a rövidítését mondom, mert az borzalmasan hangzik, hogy Rászoruló Személyeket Támogató Operatív Program. Ennek van egy 34 milliárd forintos pénzügyi kerete. Úgy oszlik meg, olyan beavatkozási területei vannak, hogy a szegény családban élő gyermekek támogatása, ez 20 és fél milliárd forint, közterületen élők 4 milliárd forint, szociálisan rászoruló és rendkívül alacsony jövedelmű személyek 9,54 milliárd forint és van egy technikai segítségnyújtásos beavatkozási terület, ami 3 milliárd forint. Tehát több olyan beavatkozás, illetve intézkedés lesz ezen az operatív programon belül is, ami egyébként a romák felzárkóztatását is segíti. De legjelentősebben az Emberi Erőforrás Operatív Program, az EFOP keretein belül találunk majd olyan intézkedéseket, amik elsősorban a romák felzárkóztatását segítik.

Itt rögtön az elején, az 1. prioritásnál az „Együttműködő társadalom” prioritáson van 301 milliárd forint, amelyből most tényleg csak szemezzetek: mélyszegénységben élők, romák felzárkóztatása, elmaradottságot konzerváló területi folyamatok megtörése, népegészségügy, humán erőforrás-életpálya javítása, tehát több olyan, támogatható beavatkozás lesz ebben a prioritásban, ami kifejezetten a romák életkörülményeit segítheti elő. Illetve a 2. prioritásnál, ami 170 milliárd forint „Infrastrukturális beruházások a társadalmi együttműködés erősítése érdekében” címmel, szintén mélyszegénységben élők, romák felzárkóztatását segítő infrastrukturális beruházásokra tudnak majd pályázni állami szervezetek, önkormányzatok, civil szervezetek, egyházak. Tehát én elsősorban a képviselő asszony látókörébe ezt a rászoruló személyeket támogató operatív programot, illetve az EFOP egyes prioritásait ajánlom.

Amire még szeretnék válaszolni, Tessely képviselő úr, alelnök úr kérdése volt, a KEHOP-ot érintő egyes prioritásokkal kapcsolatban, illetve ezt Bana alelnök úr is kérdezte. Az 1. prioritása a KEHOP-nak, amin 308 milliárd forint van, ennek kifejezetten „A klímaváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás” a neve. Itt a felszíni vízkészletek megőrzése, vízgazdálkodás, árvizek elleni védekezés, katasztrófavédelmi rendszerfejlesztés van. Itt is a célcsoportok önkormányzatok, illetve központi közigazgatási szervek, vízügyi igazgatási szervek, katasztrófavédelem. Tehát ez elsősorban az a prioritás, ahol az árvízvédelemmel, illetve a felszíni vízkészlet megőrzésével foglalkozunk majd.

A 3. prioritáson szerepel a KEHOP-ban 118 milliárd forint támogatási összeggel a hulladékgazdálkodás és kármentesítés. Ebbe olyan támogatandó beavatkozások vannak, mint az elkülönített gyűjtés kiterjesztése, tehát a házhoz menő hulladékgyűjtés, gyűjtőudvarok kialakítása, háztartási hulladék hasznosításának növelése, hulladékkezelési kapacitás bővítése, fejlesztése, szennyezett területek felderítése, szennyezések felszámolása. Ebbe beletartozik a talajtisztítás és a felszín

alatti vizek tisztítása. Itt is önkormányzatok, illetve állami szervezetek lesznek a kedvezményezettek. Úgyhogy ez az a két prioritás a KEHOP-ból, amit ezekre a beavatkozásokra lehet majd fordítani.

A szabályozási kérdések, amelyet még alelnök úr kérdezett a kkv-k esetében, illetve Józsa képviselő úr, az egy az egyben a helyettes államtitkár úr portfóliójába tartozik, úgyhogy nem venném el e kenyerét, erről kérem, hogy ő nyilatkozzon.

Dányi Gábor válasza

DÁNYI GÁBOR, a Miniszterelnökség helyettes államtitkára: Az önerő kérdésköre merült föl. Az önerő tekintetében egy olyan megoldáson gondolkodunk, ami az új jogszabályban megfogalmazásra kerül, hogy nem ígérünk majd garanciákat. A projekteket jelenleg jelentős garanciaköltségek terhelik mind a támogatás, mind pedig az önerő tekintetében. Az állam által kihelyezett források tekintetében a jelenlegi Áht.-szabályok szerint úgy nem lehet forrást kihelyezni, ha nincsen legalább ugyanannyi garancia, hogy ha a történet nem működik, vissza lehessen szedni, illetve a fenntartási időszakban a teljes projekt költségének feléig garanciát kell nyújtania a kedvezményezettnek, hogy ha a fenntartási időszakban meghiúsul a projekt - nem arra használja, eltűnik, tehát más célra használja föl -, akkor azt a forrást vissza lehessen szedni.

Ez egy olyan projektvégrehajtást akadályozó tétel volt az elmúlt hét évben, amit szeretnénk kivenni a rendszerből, méghozzá olyan módon, hogy aki adóteljesítmény, illetve adófizetési potenciál tekintetében olyan vállalkozásnak minősül, ahová az állam ki mer helyezni forrást, annak nem kell garanciát nyújtania. Egyszerűen megfogalmazva: garanciamentes lesz minden vállalkozás, amely normálisan fizeti az adóját. Itt egy scoring-rendszert alakítunk most ki a NAV-val közösen a bankok hitelminősítési rendszerének megfelelően. Tehát a foglalkoztatottak be vannak jelentve, nem bér munkát vesz igénybe, adókésedelme nincs x napnál nagyobb, adóteljesítménye elér egy bizonyos szintet - ezen szempontok alapján besoroljuk a vállalkozásokat. Ebbe az adatbázisba be lehet majd jelentkezni, úgy, ahogy jelenleg is működik a NAV-nál a minősített adózók köre - van egy ilyen külön eljárás, aki szeretne, bejelentkezhet ide -, ez is majd kérelemre indul, bejelentkezik az adózó, kap egy minősítést, egy, kettő, három, négy, öt, ezt még nem tudom, hogy hány kategória lesz, az biztos, hogy aki az állam szempontjából a legmegbízhatóbb csoportba kerül, az 100 százalékban garanciamentes lesz.

Lesz egy olyan kör, akinek feléig van garanciamentesség, és van, aki kockázatos, ő a jelenlegi garancianyújtási lehetőségekkel - bankgarancia, ingatlanfedezet, készfizető kezesség, satöbbi - tudja a garanciát igazolni. Ettől azt várjuk, hogy a projektekre rakódó pénzügyi költségek jelentősen, akár 8-10 százalékkal csökkenhetnek.

A másik ilyen tételünk a fenntartási időszak kérdése. Általában az van, hogy amikor megépül valami, 50 százalék fenntartási időszaki garancia kell a felépült építményre vagy gépre, bármire jeleznek jelzálogjogot, vagy arra kérnek garanciát, az a fedezet. Azt gondoljuk, hogy aki határidőben és költségnövekmény nélkül végrehajtja a projektjét, annál ezt a garanciális szükségletet az ötéves fenntartási időszakra 50-ról 10 százalékra minimalizálnánk. Tehát kvázi az állam jutalmazná a jó projektvégrehajtást olyan módon, hogy a garanciális költségeket csökkentené. Nyilván, mivel valaki határidőben és költségnövekmény nélkül hajtott végre egy projektet, azt vélelmezzük, hogy a fenntartási időszakban is működtetni fogja az öt év alatt a vállalkozását és a megépített vagy beszerzett eszközt.

Innovációs kérdés volt még, a kisvállalkozások innovációs teljesítményének elmaradása az európai átlaghoz képest. Ez egyértelmű összefüggésben van a

tőkehelyzetükkel, illetve a kisvállalkozások európai átlaghoz mért méretkülönbségével, mármint olyan értelemben, hogy ki az, aki nálunk kisvállalkozás, vagy ki az, aki Nyugat-Európában kisvállalkozás. Mi azt gondoljuk, hogy figyelembe véve az elmúlt időszak magyarországi innovációs támogatásainak felhasználását is, olyan potenciál alapvetően a 250 fő fölött foglalkoztató, azaz már nagyvállalatnak minősülő cégekben van, amelyek innovációs kapacitást tudnak érdemben leadni saját innovációs teljesítménnyel. A kisvállalkozások az ötlettől talán a prototípusig tudnak eljutni, de az innováció gazdaságba ültetését már egy kisvállalkozások nagyon kevés esetben képes elvégezni.

Viszont a nagyvállalatok innovációs költségeit úgy szokták optimalizálni, hogy nem saját maguk építenek innovációs kapacitást - mert azt nehéz fenntartani, és költséges megépíteni a kubarát, az embereket és az eszközöket -, hanem az innovációs feladatokat általában kiszervezik beszállítóknak, illetve kisvállalkozásoknak. Tehát végezze el ő a kutatást, az eredményt adja le a nagyvállalatnak - akár gyógyszeriparnál, akár autóiiparnál -, utána ő majd azt az innovációt felhasználja, és utána piacra viszi, vagy beépíti a termékeibe. Nagyjából ez az a modell, amin keresztül vélhetőleg Magyarországon is a kisvállalkozók, a kis méretű vállalkozások - inkább így fogalmazok - innovációs teljesítmény jellegű támogatása meg fog tudni jelenni. De ezt nyilván részletesen fogja tárgyalni az S3 stratégia, amiről már az előbb beszéltem. Az alapvetően meg fogja határozni, hogy az alapvetően milyen tudományági irányokban gondolkodik a magyar kormány, meg fogja határozni, hogy a vállalkozók közeli kutatásokban egyébként milyen nagyságú vállalkozói körökben gondolkodik a magyar kormány, hol kíván visszatérítendő eszközöket alkalmazni esetleg, tehát sok olyan nagyvállalati innovációs beruházás van, ami visszatérítendő támogatás és egyébként működőképes, leginkább a gyógyszerfejlesztésre gondolok.

Az önerő kérdése még olyan értelemben is fölmerült, ha jól értettem, hogy ha 60 százalékot gazdaságfejlesztésre fordítunk, akkor a potenciális kedvezményezettek az önerőt milyen módon fogják tudni biztosítani. Itt alapvetően azt tudom elmondani, hogy az önerőszükséglet a kisvállalkozások szempontjából nem fog érdemben csökkenni, sőt, inkább bizonyos helyeken növekedni fog, ahol nem párosul foglalkoztatással vagy hátrányos helyzetű térségben való projektmegvalósítási helyszínnel a beruházás, ott az önerőszükséglet akár növekedni is fog, például Közép-Magyarországon. Azt gondolom, ezen a bizottsági elváráson vagy normán nem tudunk túllépni, hogy alapvetően olyan vállalkozásokat kíván támogatni, amelyek fenntartható fejlődésnek tudnak utána átfordulni. Tehát azokat a vállalkozásokat nem kívánja támogatni az Európai Unió, akik egyszeri gépbeszerzést vesznek, majd utána a plusz új esztergagéppel hiába gyártanak csavart, nem tudják azt eladni. Tehát azok a vállalkozások, amelyek fenntartható beruházás véghez vitelére képesek, vélelmezhetően rendelkeznek azokkal az önerőszükségletekkel, amelyek egyébként ehhez kellene. Egész Európában érvényes, 28-országos norma ez a regionális beruházási térkép. Meg van határozva, hogy milyen típusú tevékenységre hány százalékot lehet adni maximálisan. Ezt nem tudjuk érdemben befolyásolni az operatív program tárgyalások során. Tehát az önerő, mint finanszírozandó tétel, fenn fog maradni, ezen nem tud változtatni sem a magyar kormány, sem a tárgyalások alatt az OP-tárgyalók, sem a szaktárcák.

Az automatikus pályázat volt még az egymillió euró alatti. Ez egy szintén olyan hogyan kategóriába tartozó kérdés, amit a Bizottsággal az operatív program során tárgyalunk. Van rá lehetőség. Abszolút megoldható a feladat, azzal a bizottsági elvárással, hogy azt igazoljuk, hogy akiket a kiválasztási folyamat végén a tagország

támogat, miért jobb, mint az a sokaság, amiből kiválasztottuk. Ez az alanyi jogúság tekintetében egy kulcskérdés. Abba az irányba mozdulunk el, hogy olyan maximum 10-15 ismérvből álló érvrendszert vagy pontozási rendszert alakítanánk ki, ahol ha valaki megfelel ezeknek a pontoknak, akkor automatikusan pályázatot kap. Mondom egyszerűbben: nem százméteres síkfutás van, ahol egymással versenyeznek, hanem rúdugrás, tehát aki átviszi a hat métert, az támogatást kap. Azt meg kell határoznunk jól a Bizottság számára és érthető módon, hogy mik azok a szempontokat, amelyeket elvárunk a hat méterhez. Ha azt átviszi, mindenki kap. Az automatikus alanyi jogon való támogatást így tudjuk megoldani és erre van reális esély, és van egy ilyen új eljárástípus az új eljárási szabályozásban, amely ilyen egyszerűsített kiválasztási rendet eredményezne. Tehát nem egymással versengő feltételek, hanem bizonyos, erre vonatkozó kritériumok szerint megfelelő projektek automatikusan nyernek. Ennek két előnye van. Egyrészt tudja beadáskor a pályázó, hogy melyik kérdésre mit válaszolt. Ha tíz igennél van, az rendben van. Ha valamelyikben nem, ott nyilván problémái lesznek. Úgyhogy ezt elég egyszerű konstrukciónak tervezzük, próbáljuk meg letudni. Alapvetően elsősorban gépszerzés, eszközbeszerzés. Olyan területeken nehezebb ezt alkalmazni, ahol üzleti terv és műszaki kérdések is felmerülnek, mert ott nyilván nem tudjuk ilyen egzakt módon mérni, hogy milyen magasra tesszük a lécet.

Beragadt projektek kérdésköre. A jelenlegi számításaink szerint a 8200 milliárd forint teljes lehívásához teszünk túlvállalásokat, figyelünk a korrekciókkal kapcsolatos veszteségekre, árfolyamra, lemorzsolódásokra, projektvisszaadásra, tehát egy elég sokváltozós függvényben számolunk. A legutóbbi számításaink szerint a 8200 milliárdhoz képest 50 milliárdnyi olyan tétel volt, ahol még nem láttuk teljesen biztosnak azt, hogy a jelenleg meglévő szerződésállományunk fog eredményezni annyi számlát, amivel le tudjuk hívni az összes eurót, ha szabad így fogalmaznom. Ezt az 55 milliárdot idén még meg fogjuk hirdetni, alapvetően TÁMOP és TIOP programokban, illetve a KEOP kohéziós alap részében, ez a szennyvizes 1-es prioritás vizes részében van. Ezeket a tételeket idén meghirdetjük. Azt gondoljuk, év végére van egy olyan szerződéses állományunk, amiből plusz 5-10 százalékos mozgástérrel van annyi lehetőségünk, hogy minden eurót le tudjunk hívni. Ami jelenleg veszély lehet, az a projektvégrehajtás. Tehát állami oldalról, amit lehetett, ezzel az év végi plusz hirdetéssel megteszünk, tehát lesz elég állományunk szerződésileg ahhoz, hogy hozzuk a lehívási tervet száz százalékra. Itt egy projektvégrehajtás van, az árfolyam egy komoly kérdés lesz. Azt látni kell mindenkinek és talán jó is, ha beszélünk erről, hogy 10 forint árfolyamkülönbség 100-110 milliárd forintnyi bizonytalanságot eredményez abban, hogy a 8200 milliárdot hogyan lehet majd zárni. Ez nagymértékben befolyásolja azt, hogy hogyan fogjuk eltalálni ezt a száz százalékos zárást.

Konkrét projektek tekintetében: az M85-öst láttam én is, az biztos, hogy rendben lesz.

A vasúti tételek tekintetében van egy közlekedési stratégiánk. A közlekedési stratégia meghatározza, hogy milyen típusú vasútfejlesztések vannak, ami TEN-T-n kívüli. Úgy gondolom, hogy amit már említettem, a lassú jel megszüntetése az egyik fő téma, egyvágányos szakaszok második vágányának építése, forgalmi kitérők építése, hidak és leromlott felső vezetéki hálózatok helyreállítása. Tehát ezek azok, amelyeket látok most, hogy a közlekedésstratégiában prioritást élveznek. A TEN-T úthálózat kérdése valóban úgy van, ahogy egyébként az NFM-es válaszban is hallottuk. Tehát az Európai Bizottság abban érdekelt, hogy ő a gazdasághoz szükséges szállítói hálózattal rendelkezzen vasúton és közúton. Ezért nem támogat semmi mást, ami TEN-T-n kívüli. Abban érdekelt, hogy mind az ő kifelé irányuló gazdasági

tevékenysége, illetve a számára szükséges importtevékenységhez szükséges hálózatok meglégyenek. Másban nem érdekelt. Azt gondolja, hogy ez tagországi hatáskör és feladat, nem pedig az európai közösség feladata, hogy megoldja egy országnak ezen típusú problémáit. Úgyhogy ez a TEN-T kérdés valóban egy olyan kérdés, ami nehezen kezelhető itthonról.

Talán semmit nem hagytam ki. Köszönöm szépen.

ZSIGMONDNÉ DR. VITÁLYOS ESZTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Bocsanat, még Józsa képviselő úr kérdésére válaszolnék a konkrét pályázati felhívások tekintetében. A '14-20-as ciklus azt is jelenti, hogy '14. január 1-jétől egyébként már elszámolhatók lenének azok a költségek, amelyek felmerülnek a fejlesztéspolitika területén. Ahogy említettem, a kormány eldöntötte azt a kérdést is, hogy bár még nem lesznek meg az elfogadott operatív programok, de ettől függetlenül már hirdetünk új pályázatokat. Nem árulok el titkot, mert kormányhatározat is megjelent az első hat pályázati felhívásról és ehhez fog kapcsolódni három GINOP-os pályázat. Ezeket gyorsan átfutnék. Egyébként ez nagyjából 120 milliárd forintnyi meghirdetési összeg lesz így az őszi folyamán. Ebben lesz 5 GINOP-os, lesz egy ilyen, hogy fiatalok vállalkozóvá válásának támogatása, munka és magánélet összeegyeztetését szolgáló projektek, jelentsen ez bármit, a beruházások ösztönzése, külpolitikai megjelenés támogatása, Ifjúsági Garancia Alap. Nagyjából ezek a GINOP-os pályázatok ki fognak tenni 45 milliárdnyi összeget. Lesz két EFOP-os, kisgyermekkorai nevelés támogatása, felzárkóztató egészségügyi szakképzési program. Ez 2 és fél milliárd forint összegű lesz. Illetve jön a két nagyágyú, két KEHOP-os pályázat, az ivóvízminőség-javítással és a szennyvízelvezetéssel és -kezeléssel kapcsolatos fejlesztések. Ezek elsősorban a derogációs projektek lesznek csaknem 60 milliárd forintnyi összegben.

Ezekkel szeretnénk elindulni. Illetve másik 3 GINOP-os, amely még tervezés alatt van, beruházásösztönzés 5 milliárddal, külpiazi megjelenés támogatása és az Ifjúsági Garancia Alap. Egyébként ez olyan speciális, fiataloknak nyújtott támogatási forrás, amelyre a kötelezettségvállalást 2015-ig meg is kell tenni, úgyhogy ennek az őszi folyamán mindenképpen el kellene indulnia. *(Dr. Józsa István: Mi számít fiatalnak?)* Mi számít fiatalnak? Huszonöt év alatt. *(Derűlttség. - Dr. Józsa István: Ez igen! - Farkas Flórián: Nem kellett volna megkérdezned! - Közbeszólás: Ezek nagyon fiatalok!)* Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Szeretném megköszönni, hogy eljöttek és röviden beszámoltak a Partnerségi Megállapodás helyzetéről.

Mint említettem volt korábban is, bizottságunk élénk figyelemmel kíséri a Partnerségi Megállapodást, és remélem, hogy ezen az őszi még találkozunk. Ahogy az operatív programok jóváhagyásra kerülnek, szeretném megkérni államtitkár asszonyt, államtitkár urakat, hogy szintén jöjjenek és számoljanak be, hiszen a közvéleményt erősen foglalkoztatja.

Én azt is javasolnám, hogy januártól a megnyíló alapok tájékoztatása szempontjából egy roadshow-t is érdemes lenne akár az ipari kamarákkal együtt folytatni, különösen az ország keleti részében. Az első Széchenyi-terv kihirdetése után mi már egy ilyen roadshow-t készítettünk. Mindenkinek az érdeke, hogy az információk minél hamarabb eljussanak az adott önkormányzatokhoz, vállalkozókhoz, civil szervezetekhez, egyházakhoz.

Én szeretném megköszönni, hogy eljöttek, és további jó munkát kívánok.

Tisztelt Bizottság! A következő ülésre várhatóan az önkormányzati választások után kerül sor, tehát október 13-án. A napirendi pontok egyeztetése még folyamatban van.

Az ülés berekesztése

Köszönöm a megjelenést. A bizottsági ülést bezárom. Vizsgálatásra.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 41 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Dr. Lestár Éva és Nánásiné Czapári Judit